UOHSX00DFOW2

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:
ÚOHS-S0118/2020/VZ
Číslo jednací:
ÚOHS-13530/2020/523/JMa

Brno: 6. května 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 17. 3. 2020 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný - Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8,

ve věci možného spáchání dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b), jednoho přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) a jednoho přestupku podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „**PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – **Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace,** IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel“** ve zjednodušeném podlimitním

řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, **v rozporu s § 36 odst. 3 ve spojení s § 211 odst. 4 citovaného zákona neposkytl dodavatelům v rámci zadávacích podmínek veškeré informace technické povahy, včetně kódování a šifrování, které jsou nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro elektronické podání nabídek, když dodavatelům neposkytl informace týkající se nutnosti registrace v elektronickém nástroji pro podání nabídek, požadavky na HW a SW vybavení nutné pro podání nabídek, maximální velikost vkládaných souborů, šifrování nabídek v souladu vyhláškou č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody nebo alespoň odkaz na nápovědu k použitému elektronickému nástroji tyto informace obsahující a dne 16. 11. 2018 zadal veřejnou zakázku, kdy na její předmět plnění uzavřel „Smlouvu na dodávku dvou sanitních vozidel" s vybraným dodavatelem** SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy.

II.

Obviněný – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel"** ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, **nedodržel § 115 odst. 1 ve spojení s § 53 odst. 6 citovaného zákona a zároveň nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když** v čl. 14 „Hodnocení nabídek" zadávací dokumentace **stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčích hodnotících kritérií „kvalita technické dokumentace, vč. vizualizací" a „návrh servisní smlouvy a cena servisních úkonů" v rozporu se zásadou transparentnosti, neboť nevymezil, jaké parametry budou vypovídat o kvalitě technické dokumentace a vizualizací a jaké parametry budou vypovídat o kvalitě návrhu servisní smlouvy a jakým způsobem bude hodnocena cena servisních úkonů, a dne 16. 11. 2018 zadal veřejnou zakázku, když na její předmět plnění uzavřel „Smlouvu na dodávku dvou sanitních vozidel" s vybraným dodavatelem** SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy.

III.

Obviněný – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že** v **rozporu s ustanovením § 217 odst. 5 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele** dostupného online na adrese https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilPsychiatrickaLecebnaBohnice **písemnou zprávu zadavatele týkající se veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel",** zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, **nejpozději do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení**, které obviněný ukončil dne 16. 11. 2018 uzavřením „Smlouvy na dodávku dvou sanitních vozidel" s vybraným dodavatelem SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy, tedy nejpozději do 3. 1. 2019, přičemž písemnou zprávu zadavatele uveřejnil až dne 24. 3. 2020.

IV.

Obviněný – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že** v **rozporu s ustanovením § 219 odst. 1 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele** dostupného online na adrese https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilPsychiatrickaLecebnaBohnice, **uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel“,** zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, **nejpozději do 15 dnů od uzavření smlouvy**, kterou obviněný uzavřel dne 16. 11. 2018 s vybraným dodavatelem SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy, tedy nejpozději dne 3. 12. 2018.

V.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí **se obviněnému – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace**, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8 – podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 45 000 Kč (čtyřicet pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

VI.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se obviněnému – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace**, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8, **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel podnět s žádostí o prošetření postupu zadavatele – Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, IČO 00064220, se sídlem Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8

(dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – při zadávání veřejné zakázky „PN Bohnice – nákup dvou sanitních vozidel“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 18. 9. 2018 na základě výzvy k podání nabídek ze dne 18. 9. 2018 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Na základě uvedeného podnětu si Úřad od obviněného vyžádal příslušnou dokumentaci o zadávacím řízení a písemné vyjádření k obsahu podnětu, a to výzvou č. j. ÚOHS-01923/2020/523/JMa ze dne 17. 1. 2020, vydanou v rámci šetření podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0029/2020/VZ.

3. Vyjádření k podnětu a dokumentaci o zadávacím řízení Úřad obdržel dne 27. 1. 2020. Z předložené dokumentace Úřad zjistil následující rozhodné skutečnosti.

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO PŘI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

4. Obviněný zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku podle § 53 odst. 1 zákona dne 18. 9. 2018 uveřejněním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele, dostupného online na adrese https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilPsychiatrickaLecebnaBohnice (dále jen „profil zadavatele“).

5. Předmětem plnění veřejné zakázky specifikovaným v odst. 4.1. výzvy k podání nabídek (nazvané zadavatelem „zadávací dokumentace a pokyny pro zpracování nabídky“) ze dne 18. 9. 2018 (dále jen „zadávací dokumentace“) je dodávka 2 sanitních vozidel pro převoz pacientů, včetně kompletní technické a zdravotní zástavby dle specifikace zadavatele pro Psychiatrickou nemocnici Bohnice, včetně přistavení vozidel do místa plnění.

6. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky dle odst. 2.7. zadávací dokumentace činí 2 450 000 Kč bez DPH.

7. Obviněný obdržel ve lhůtě pro podání nabídek jedinou nabídku, a to od společnosti SICAR spol. s r. o., IČO 47541547, se sídlem Masojedy 59, 282 01 Masojedy (dále jen „vybraný dodavatel“).

8. Obviněný rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018 vybral k uzavření smlouvy nabídku vybraného dodavatele.

9. Dne 16. 11. 2018 zadavatel uzavřel „Smlouvu na dodávku dvou sanitních vozidel“ (dále jen „kupní smlouva“) na veřejnou zakázku s vybraným dodavatelem s celkovou cenou 2 964 500 Kč vč. DPH, přičemž smlouvu uveřejnil podle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o registru smluv“) v registru smluv dne 3. 1. 2019.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

10. Úřad vydal dne 16. 3. 2020 příkaz č. j. ÚOHS-08674/2020/523/JMa, který byl obviněnému doručen dne 17. 3. 2020 a kterým rozhodl, že se obviněný dopustil dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) [výroky I. a II. příkazu], jednoho přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) (výrok III. příkazu) a jednoho přestupku podle § 269 odst. 2 zákona (výrok IV. příkazu) a současně obviněnému uložil za spáchání přestupků pokutu ve výši 45 000 Kč (výrok V.

příkazu). Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) zahájeno správní řízení z moci úřední.

11. Účastníkem správního řízení je podle § 256 zákona obviněný.

12. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 24. 3. 2020 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

13. Úřad obviněnému usnesením č. j. ÚOHS-09371/2020/523/JMa ze dne 25. 3. 2020 stanovil lhůtu, v níž mohl navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení.

14. Usnesením č. j. ÚOHS-11327/2020/523/JMa ze dne 15. 4. 2020 určil Úřad obviněnému podle § 261 odst. 3 zákona lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vyjádření obviněného Úřad obdržel dne 23. 4. 2020.

15. Dne 17. 4. 2020 byl obviněnému na jeho žádost o nahlédnutí do spisu ze dne 16. 4. 2020 zaslány jednotlivé položky spisu prostřednictvím datové schránky, přičemž Úřad dodává, že takovýto postup byl zvolen s ohledem k omezení provozu pro veřejnost v době nouzového stavu.

Odpor ze dne 24. 3. 2020

16. K výroku I. příkazu obviněný v podaném odporu uvádí, že se domnívá, že neporušil ust. § 211 odst. 4 a § 36 odst. 3 zákona, protože všichni dodavatelé měli k dispozici veškeré informace v souladu s § 211 odst. 4 zákona, a to ve formě nápovědy, odkazu na často kladené dotazy nebo kontaktu na horkou linku provozovatele elektronického nástroje. Dle obviněného, pokud se dodavatel dostal k zadávací dokumentaci skrze profil zadavatele, má vždy na spodní liště elektronického nástroje informace dle § 211 odst. 4 zákona k dispozici. Účelem tohoto ustanovení je dle obviněného to, aby zadavatel umožnil elektronické podání nabídek dodavatelům pro účast v zadávacím řízení, zejména si nenechával určité informace pro sebe nebo nezvýhodňoval některého z dodavatelů. Kritické šifrování dle něj zvládá použitý elektronický nástroj TenderArena v podstatě automaticky a uživatel žádný návod pro šifrování nepotřebuje. I kdyby jej potřeboval, má jej k dispozici na stránkách elektronického nástroje, spolu s horkou linkou a často kladenými dotazy. Obviněný tak má za to, že své povinnosti splnil a závěr Úřadu se nezakládá na správných skutkových závěrech.

17. Ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích II. a III. příkazu se obviněný přiznává.

18. K výroku IV. příkazu obviněný sděluje, že dle svého názoru postupoval v souladu s § 219 odst. 1 písm. d) zákona, když smlouvu uveřejnil v registru smluv dle § 7 odst. 1 zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o registru smluv“), a to v tzv. náhradní lhůtě. Uvádí tak, že došlo k uveřejnění smlouvy dle jiného zákona a § 219 odst. 1 tak byl dle něj dodržen.

19. K výroku V. příkazu, kterým byla obviněnému uložena pokuta ve výši 45 000,- Kč, obviněný žádá o snížení uložené pokuty či její úplné zrušení z důvodu kritické hospodářské situace v České republice způsobené vyhlášením nouzového stavu. Uvádí, že současná situace klade

extrémní nároky na zdravotnické zařízení, včetně obviněného. Zároveň dle něj není přiléhavé posuzovat jeho ekonomickou situaci dle celkových výnosů v roce 2018. Ty dle něj činí příjmy od zdravotních pojišťoven, které přicházejí se zpožděním, přičemž část účetních výnosů tvoří náklady na léčbu nepojištěných cizinců – samoplátců, kterým nemocnice je povinna poskytovat zdravotní služby, ale jejichž pohledávky jsou nedobytné a je nutné je odepsat. Obviněný přitom odkazuje na stav svého cash-flow jakožto odpovídající ukazatel jeho finanční situace. Disponibilní zůstatek na účtu obviněného se měnil každý den a klesl až na úroveň 0,5 milionu Kč, což obviněného donutilo jednat o splátkovém kalendáři s dodavatelem léků a stravy. Pokutu tak považuje za nepřiměřeně zatěžující, snižující možnosti nemocnice reagovat na potřebu mimořádného nákupu zdravotních pomůcek a ochranných opatření.

20. Na závěr podaného odporu obviněný uvádí, že preventivní účel pokuty byl splněn již samotnou veřejnoprávní kontrolou ze strany Ministerstva zdravotnictví a správním řízením před Úřadem. Přitom odkazuje také na přiznání k přestupkům uvedeným ve výrocích II. a III. příkazu, které označuje za polehčující okolnost, proto opětovně žádá, aby bylo od potrestání upuštěno nebo bylo uloženo např. napomenutí.

Vyjádření obviněného ze dne 23. 4. 2020

21. Ve svém vyjádření ze dne 23. 4. 2020 obviněný navázal na podaný odpor, když opakovaně upozorňuje na svou velmi obtížnou ekonomickou situaci, přičemž doplňuje výpis z účtu ke dni 17. 3. 2020 a dohodu o uznání dluhu a splátkovém kalendáři ze dne 10. 3. 2020 s dodavatelem léčiv, kterou označuje za nezbytnou pro zajištění kontinuity dodávání léčiv, neboť již na svém účtu neměl disponibilní prostředky pro uhrazení dluhu. Opakuje tak, že pokuta, která se může jevit z pohledu Úřadu jako nízká či symbolická, může mít pro obviněného tíživý dopad.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

K výroku I. rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

22. Podle § 28 odst. 1 písm. a) bodu 1. zákona se pro účely tohoto zákona zadávacími podmínkami rozumí veškeré zadavatelem stanovené podmínky průběhu zadávacího řízení.

23. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

24. Podle § 107 odst. 1 zákona se nabídky podávají písemně, a to v elektronické podobě prostřednictvím zadavatelem stanoveného elektronického nástroje nebo v listinné podobě.

25. Podle § 211 odst. 4 zákona při elektronické komunikaci v zadávacím řízení, soutěži o návrh a při zadávání veřejných zakázek na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému poskytne zadavatel dodavatelům k dispozici veškeré informace technické povahy, včetně kódování a šifrování, které jsou nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro elektronické podání nabídek a žádostí o účast.

26. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

27. V odst. 3. 7. zadávací dokumentace obviněný uvedl, že „*zveřejňuje zadávací dokumentaci na profilu zadavatele v elektronickém nástroji TenderArena, kde budou rovněž poskytovány případné dodatečné informace.*“

28. V odst. 11. 1. zadávací dokumentace obviněný uvedl, že „*Nabídky se podávají v elektronické podobě prostřednictvím elektronického nástroje TenderArena.*“

Právní posouzení

29. Úřad na úvod uvádí, že zákon přinesl v § 211 odst. 3 povinnost, aby písemná komunikace mezi zadavatelem a dodavateli probíhala elektronicky, a to s výjimkou zákonem taxativně vymezených případů. Nabytím účinnosti tohoto ustanovení tak zadavatelé přestali mít možnost mj. přijímat nabídky dodavatelů v listinné podobě (s příp. výjimkami stanovenými zákonem, nicméně v posuzovaném případě byla dokumentace o zadávacím řízení výhradně v elektronické podobě), když povinnost elektronické komunikace se vztahuje i na podání nabídek, které mohly být dále podávány již pouze prostřednictvím elektronického nástroje. Povinnost komunikovat v zadávacím řízení elektronicky a zejména prostřednictvím elektronických nástrojů však s sebou přináší i určitá specifika technické povahy. Proto zákon v § 211 odst. 4 zároveň zavedl povinnost zadavateli, aby při elektronické komunikaci v zadávacím řízení poskytl dodavatelům k dispozici „*veškeré informace technické povahy, včetně kódování a šifrování, které jsou nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro elektronické podání nabídek a žádostí o účast*“.

30. Obviněný v zadávací dokumentaci uvedl, že zadávací dokumentaci zveřejňuje na profilu zadavatele v elektronickém nástroji TenderArena, kde bude poskytovat i případné dodatečné informace. Dále pak uvedl, že nabídky se podávají v elektronické podobě prostřednictvím zmíněného nástroje.

31. Obviněný ke splnění svých povinností podle § 211 odst. 4 zákona ve vyjádření k podnětu uvedl, že elektronický nástroj byl jednoznačně určen a zadavatel jej používá ve všech zadávacích řízeních. Připustil přitom, že administrativním pochybením zároveň neposkytl veškeré doprovodné informace pro podání nabídek a komunikaci, avšak že toto pochybení bylo toliko formální a nemohlo mít žádný vliv na průběh ani výsledek zadávacího řízení. Dle obviněného zakázka neklade žádné specifické nároky na elektronickou komunikaci a uplatní se tak „elementární zásady fungování elektronické komunikace“ související se zadávacím řízením, poskytované typicky ve formě standardizovaného poučení. Takový vzorový dokument je dle obviněného ke stažení na řadě internetových portálů včetně samotné TenderAreny a rovněž je distribuován na školeních Ministerstva pro místní rozvoj k veřejným zakázkám a poskytuje informace technické povahy, přičemž se dle obviněného jedná o krajně obecné informace, které jsou nepochybně známé každému potenciálnímu dodavateli v prostředí veřejných zakázek. Znovu tak zopakoval, že se jedná o pouze formální pochybení, které nemohlo mít vliv na výsledek zadávacího řízení.

32. Úřad na tomto místě uvádí, že ust. § 211 odst. 4 zákona ukládá zadavatelům jasnou a jednoznačnou povinnost, aby v zadávacím řízení něčeho činil. Konkrétně, aby dodavatelům poskytl k dispozici veškeré informace technické povahy, včetně kódování a šifrování, nezbytné pro elektronickou komunikaci, zejména pro podání nabídek. Přičemž z povahy tohoto ustanovení plyne, že se jedná o zadávací podmínky, a to konkrétně o podmínky průběhu zadávacího řízení ve smyslu § 28 odst. 1 písm. a) zákona. Jak plyne ze zadávací dokumentace a koneckonců i z vyjádření obviněného, v zadávacím řízení veřejné zakázky informace v zákonem předpokládaném rozsahu poskytnuty nebyly, když obviněný toliko uvedl, že prostřednictvím TenderAreny zveřejňuje zadávací dokumentaci a případné dodatečné informace, a že nabídky musí být podány v elektronické podobě prostřednictvím tohoto elektronického nástroje. Chybí tak jakékoliv bližší technické informace týkající se např. šifrování nabídek v souladu vyhláškou č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody (dále jen „vyhláška o elektronických nástrojích“) nebo alespoň odkaz na nápovědu k použitému elektronickému nástroji. Úřad nezpochybňuje, že tyto informace jsou k dispozici ve veřejně dostupných standardizovaných dokumentech, a to v podobě nápovědy, často kladených otázek či horké linky provozovatele elektronického nástroje, nicméně obviněný tyto dokumenty či kontakty dodavatelům nedal k dispozici, ani na ně žádným způsobem neodkázal.

33. Úřad na tomto místě odkazuje zejména na ust. § 5 vyhlášky o elektronických nástrojích, které stanoví povinnosti zadavatele ve vztahu k šifrování nabídek, mezi které patří mj. poskytnutí certifikátu veřejného klíče prostřednictvím svého profilu zadavatele za účelem šifrování obsahu nabídky, případně internetových stránek elektronického nástroje nebo zasláním na základě vyžádání. Obviněný samotný certifikát veřejného klíče sice prostřednictvím profilu zadavatele poskytl, avšak neposkytl dodavatelům žádné informace technické povahy, tj. „návod“, jak certifikát veřejného klíče použít při podání nabídek. Přestože elektronický nástroj může šifrování provádět do velké míry automatizovaně, neposkytl obviněný v zadávacích podmínkách dodavatelům žádný „návod“, jak certifikát veřejného klíče použít.

34. Tvrdí-li obviněný, že pochybení je pouze formální a nemohlo mít vliv na výsledek zadávacího řízení, Úřad k tomu uvádí následující. Stanovení zadávacích podmínek v rozporu se zákonem je přestupkem podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, u něhož není vyžadován vliv na výběr dodavatele, ale toliko, aby na základě zadávacího řízení byla uzavřena smlouva, což se v šetřeném případě stalo. Na tom nic nemění ani tvrzená „formálnost“ nesplněné povinnosti. Zadávací řízení je formalizovaným procesem a zadavatelé jsou povinni tyto formální povinnosti dodržovat, čímž je zároveň dodržena zákonnost tohoto procesu. Nadto zákon v § 270 odst. 1 výslovně uvádí vyvratitelnou domněnku, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý. K tvrzení, že informace technické povahy týkající se komunikace prostřednictvím elektronického nástroje TenderArena jsou nepochybně známé každému potenciálnímu dodavateli, Úřad uvádí, že toto tvrzení obviněného je pouhou spekulací a nic nemění na skutečnosti, že zákonem požadované informace dodavatelům neposkytl a svou povinnost nesplnil, a to ani odkazem na případné standardizované dokumenty tyto informace obsahující. Dodavatelé měli mít veškeré informace nezbytné pro účast v zadávacím řízení k dispozici v zadávacích podmínkách od obviněného, aniž by si je museli jakýmkoliv způsobem sami dohledávat.

35. Úřad tak shrnuje, že obviněný povinnost podle § 36 odst. 3 zákona ve spojení s ust. § 211 odst. 4 zákona nesplnil, když dodavatelům neposkytl veškeré informace týkající se elektronické komunikace, např. informace týkající se šifrování nabídek, nutnosti registrace v elektronickém nástroji pro podání nabídek, požadavky na HW a SW vybavení nutné pro podání nabídek, maximální velikost vkládaných souborů nebo alespoň odkaz na nápovědu k použitému elektronickému nástroji a stanovil tak zadávací podmínky v rozporu se zákonem. Úřad dále uvádí, že obviněný na základě zadávacího řízení dne 16. 11. 2018 uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, když stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zároveň zadal veřejnou zakázku, když na předmět jejího plnění uzavřel úplatnou smlouvu s vybraným dodavatelem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona.

36. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

37. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

38. Podle § 28 odst. 1 písm. a) bodu 4. zákona se pro účely tohoto zákona zadávacími podmínkami rozumí veškerá zadavatelem stanovená pravidla pro hodnocení nabídek.

39. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

40. Podle § 53 odst. 6 zákona pro podání a hodnocení nabídek a výběr dodavatele se použijí § 107 až 110 a § 114 až 122 zákona obdobně. Jako kritéria kvality zadavatel může stanovit i jiná kritéria, než jsou uvedena v § 116 zákona, pokud jsou založena na objektivních skutečnostech vztahujících se k osobě dodavatele nebo k předmětu veřejné zakázky. Zadavatel všem účastníkům zadávacího řízení umožní na jejich žádost nahlédnout do písemné zprávy o hodnocení nabídek a pořídit si z ní výpisy, kopie nebo její opisy.

41. Podle § 115 odst. 1 písm. b) zákona je zadavatel povinen v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce

42. Obviněný stanovil pravidla pro hodnocení nabídek v čl. 14 zadávací dokumentace, blíže pak kritéria hodnocení stanovil v odst. 14.3., a to následovně:

„Zadavatel stanovuje v souladu s § 115 ZZVZ tato hodnotící kritéria:

nabídková cena	*váha 70 %*
kvalita technické dokumentace, vč. vizualizací	*váha 15 %*
návrh servisní smlouvy a cena servisních úkonů	*váha 15 %*“

V odst. 14.5. obviněný uvedl, že „*Pro hodnocení nabídek použije zadavatel bodovací stupnici v rozsahu 0 až 100 bodů pro každé hodnotící kritérium. Každé jednotlivé nabídce bude dle dílčího hodnotícího kritéria přidělena bodová hodnota, která odrazí úspěšnost nabídky v rámci dílčího hodnotícího kritéria.*“

V odst. 14.6. obviněný uvedl, že „*Hodnocené nabídky budou seřazeny sestupně podle dosažených bodů. Jako ekonomicky nejvýhodnější bude vybrána nabídka s nejvyšším počtem dosažených bodů.*“

V odst. 11.6. obviněný stanovil, že součástí nabídky musí být příloha č. 4 – „*návrh servisní smlouvy bude obsahovat plán servisních kontrol, prohlídek a veškerých úkonů stanovených výrobcem vozidla a výrobci zařízení a vybavení sanitní zástavby, případný plán kontrol, které jsou upraveny platnými zákonnými předpisy. Servisní plán bude strukturován formou přehledu podle ujetých kilometrů nebo období. Návrh bude obsahovat cenovou specifikaci jednotlivých úkonů a bude jasně uvedeno, jaké úkony jsou prováděny po dobu záruční lhůty bezplatně (budou rovněž oceněny)*“.

Právní posouzení

43. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek a má bezprostřední vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Hodnocení tak musí probíhat podle kritérií hodnocení, která byla jasně a srozumitelně definována zadavatelem v zadávací dokumentaci, a to v souladu se zákonem a objektivním způsobem. Zadavatel je přitom povinen nastavit pravidla pro hodnocení, zahrnující kritéria hodnocení, metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.

44. Zásadní pro odlišení jednotlivých hodnotících kritérií je to, jakým způsobem bude probíhat hodnocení nabídek a na základě čeho bude nabídka účastníka moci být označena jako nejvhodnější. U hodnocení podle kritéria nejnižší nabídkové ceny jde o hodnocení z principu jednokriteriální, kdy jediným kritériem hodnocení je nabídková cena účastníků. V rámci tohoto základního hodnotícího kritéria tak nemohou být při hodnocení brány v úvahu jiné vlastnosti nabídky. Takové vlastnosti však naopak mohou být posuzovány, pokud zadavatel zvolí vedle kritéria nejnižší nabídkové ceny také kritéria kvality, která podle § 116 odst. 2 zákona vyjadřují např. kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky. Takové hodnocení je tak hodnocením vícekriteriálním, kdy hodnotící komise hodnotí nabídku podle dílčích hodnotících kritérií, které zadavatel označil, a kterým přiřadil určitou váhu.

45. Úřad v obecné rovině dále uvádí, že kritéria hodnocení jsou klíčovou částí zadávací dokumentace, neboť jejich prostřednictvím dochází k hodnocení nabídek jednotlivých účastníků. Proto je nezbytné, aby byla přesně a jednoznačně specifikována. Samo hodnotící kritérium ve smyslu jeho pojmenování pak nemusí být (a zásadně ani nebývá) mnohdy dostatečným vodítkem pro dodavatele při zpracování nabídek; v takové situaci je potom nezbytné stanovit, jaké parametry budou předmětem hodnocení a jakým způsobem bude hodnocení nabídky provedeno. V zákoně není uvedena jednotná metoda hodnocení nabídek, proto zadavatel musí tento postup v zadávací dokumentaci srozumitelně vymezit za účelem transparentního hodnocení nabídek.

46. Úřad uvádí, že zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek, vyjádřená v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Otázkou výkladu zásady transparentnosti se ve své rozhodovací činnosti již opakovaně zabývaly soudy, např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 uvádí, že „*úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení*“.

47. Ve vztahu k problematice koncipování zadávacích podmínek v souladu se zákonem Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, ve kterém se uvádí zejména následující*: „Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s názorem krajského soudu, že zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrno, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelné a jednoznačné, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.“*

48. V souvislosti s použitím tzv. subjektivních (nepočitatelných) kvalitativních hodnotících kritérií Úřad odkazuje konečně i na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 23/2012 ze dne 26. 9. 2012, ve kterém soud jednoznačně konstatoval, že *„[j]e povinností zadavatele, aby u kvalitativních kritérií uvedl postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny a porovnány. Stejně tak u kvalitativních kritérií je nutné určit, pokud to nevyplývá přímo z podstaty věci, v jakých jednotkách budou měřeny.“*

49. Úřad na tomto místě doplňuje, že ačkoliv se výše uvedená rozhodnutí soudních orgánů vztahovala k tehdy platné a účinné právní úpravě, jsou jejich závěry plně aplikovatelné i za účinnosti zákona.

50. S ohledem na závěry shora citovaných soudních rozhodnutí nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zcela jasně, přesně a srozumitelně nevyplývají požadavky obviněného na zpracování nabídky a v níž není jednoznačně stanoven způsob hodnocení jednotlivých nabídek. Pokud objektivně ze zadávací dokumentace není zřejmé, co a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, pak nemůže takováto interpretační nejistota jít k tíži žádného z dodavatelů, nýbrž stíhá obviněného.

51. Pro dodržení základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 zákona je v souvislosti s vymezením hodnotících kritérií nezbytné, aby účastníkům o veřejnou zakázku bylo již v době přípravy nabídky známo, co bude předmětem hodnocení, jaké jsou preference zadavatele, tj. co bude hodnoceno kladně a co naopak negativně, a jakým způsobem bude hodnocení probíhat.

52. U šetřené veřejné zakázky obviněný stanovil vedle nejnižší nabídkové ceny také dvě kvalitativní kritéria, a sice „kvalita technické dokumentace, vč. vizualizací“ (dále jen „kvalita TD“ a „návrh servisní smlouvy a cena servisních úkonů“ (dále jen „návrh servisní smlouvy“) a přiřadil každému z nich váhu 15 %. Bližší podrobnosti k tomu, jaké parametry budou u těchto kvalitativních kritérií hodnoceny, obviněný neuvedl.

53. Obviněný ve svém vyjádření uváděl, že dle něj se o netransparentnost v šetřeném případě nejedná. Uvedl, že dílčí hodnotící kritéria je třeba vykládat „ve vazbě na předmět plnění zakázky“, jimiž byly sanitní vozy včetně sanitní zástavby přesně specifikované v příloze č. 2 zadávací dokumentace, včetně technické dokumentace a včetně servisní smlouvy. Návrh servisní smlouvy pak byl obligatorní přílohou nabídky a měl obsahovat mj. ocenění jednotlivých servisních úkonů. Obviněný dále tvrdí, že byl podrobně popsán i konkrétní způsob přiřazování bodů v rámci jednotlivých kritérií a vzorec pro jejich vyhodnocování. Odborník v oboru vzhledem k přesné specifikaci požadovaného plnění nemohl být dle obviněného na pochybách, jak má být nabídka servisní smlouvy strukturována, jaké parametry má návrh mít a které z nich bude zadavatel hodnotit kladně. Ze specifikace plnění tak dle obviněného jednoznačně vyplývá, že návrh servisní smlouvy má obsahovat co nejpodrobnější seznam servisních kontrol, prohlídek a úkonů stanovených právními předpisy i výrobcem a jejich ocenění včetně co nejvýhodnějších cenových podmínek pro zadavatele. Obdobně pak u kvality TD, která vzhledem k *„požadovaným specifikům sanitních vozů a jejich zástavby z povahy věci zahrnuje co nejúplnější, nejpřehlednější a nejsrozumitelnější návod k jejich obsluze a údržbě v českém jazyce, a to rovněž k jednotlivým zařízením.“* Dle obviněného tak je u každého kritéria jednoznačně zřejmé, co se jím myslí, resp. co má nabídka obsahovat, aby byla kladně bodově hodnocena, a stanovená kritéria hodnocení činí jednotlivé nabídky snadno srovnatelné. Pro úplnost dodal, že žádný dodavatel nevyužil ani institutu žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, ani nepodal námitky.

54. Úřad s tvrzením obviněného, že hodnocení bylo stanoveno dostatečně transparentně, nesouhlasí. Ani ze samotného dokumentu zadávací dokumentace, ani z žádné z jejích příloh není jasné, jaké parametry budou u kvality TD vedle vizualizací hodnoceny, a jak konkrétně bude obviněný postupovat při hodnocení tohoto kritéria (tj. při přidělování bodů). Ani u vizualizace, obsažené v názvu hodnotícího kritéria, obviněný nijak neuvedl, jakým způsobem hodlá toto kritérium hodnotit. Pokud obviněný tvrdí, že kritérium kvalita TD hodlal hodnotit technickou dokumentaci a související vizualizaci, která vzhledem k *„požadovaným specifikům sanitních vozů a jejich zástavby z povahy věci zahrnuje co nejúplnější, nejpřehlednější a nejsrozumitelnější návod k jejich obsluze a údržbě v českém jazyce, a to rovněž k jednotlivým zařízením“*, pak toto ze žádného ustanovení zadávací dokumentace ani ze specifikace předmětu plnění na žádném místě nevyplývá, a i kdyby tomu tak bylo, jednalo by se o zcela obecné pojmy, pod kterými si každý dodavatel mohl představit hodnocení něčeho jiného (srov. bod 56. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

55. Obdobně pak u kritéria návrh servisní smlouvy obviněný uvedl toliko, že bude hodnotit návrh smlouvy a cenu servisních úkonů, aniž by uvedl, jaké parametry návrhu servisní smlouvy budou hodnoceny a jak budou hodnoceny. Stejně tak u ceny servisních úkonů nenastavil žádnou metodu, jak bude cena těchto úkonů hodnocena, např. zda mají ceny jednotlivých druhů servisních úkonů stejnou váhu. Není pochyb o tom, že zadavatel hodlal nejlépe hodnotit cenu servisních úkonů co nejnižší, nicméně obviněný nijak nestanovil, jakým

způsobem bude nejnižší cena určena při více druzích servisních úkonů (např. jestli hodlá pouze sečíst ceny servisních úkonů uvedené v nabídce dodavatelů a jejich součet bude hodnotit, nebo bude mít cena jednotlivých druhů servisních úkonů jinou váhu, např. podle jejich významu, očekávaného počtu takových úkonů v průběhu smlouvy, apod.). Nakonec není pro účely hodnocení nijak upraven ani vztah mezi návrhem servisní smlouvy a cenou servisních úkonů, tj. váha mezi nimi. Obviněný sice v odst. 11.6. zadávací dokumentace uvedl obsahové náležitosti návrhu servisní smlouvy, nicméně se jedná o zadavatelem stanovené náležitosti nabídky, ze kterých žádným způsobem nevyplývá, že bude hodnocen co nejpodrobnější seznam servisních kontrol, prohlídek a úkonů stanovených právními předpisy i výrobcem a jejich ocenění včetně co nejvýhodnějších cenových podmínek pro zadavatele, jak tvrdí obviněný. I kdyby tomu tak bylo, nic by to neměnilo na skutečnosti, že zadavatel nijak neupřesnil, jak bude při jejich hodnocení postupovat.

56. Dodavatelé si nemohli v tomto případě při tvorbě nabídky učinit představu o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena, případně nemohli své nabídky přizpůsobit preferencím zadavatele, jež měly být (transparentně) deklarovány v zadávacích podmínkách, když pod pouze obecně uvedenými pojmy „kvalita technické dokumentace“, „vizualizace“ nebo „návrh servisní smlouvy“ si tak může každý dodavatel představit hodnocení něčeho jiného. U ceny servisních úkonů pak sice dodavatelé mohli předpokládat, že obviněný požaduje cenu co „nejnižší“, nicméně ze zadávací dokumentace již nijak nevyplývalo, jakým způsobem bude taková nejnižší cena určena.

57. Úřad k tomu uvádí, že pro posouzení transparentnosti zadávacích podmínek ve vztahu ke způsobu hodnocení nabídek je podstatné, aby zadávací dokumentace byla tak jednoznačná, aby z ní bylo patrno, v jakých parametrech a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“, proto kritéria hodnocení musí být natolik konkrétní, přesná a jednoznačná, aby se každému z dodavatelů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda obviněný hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Absence jednoznačných pravidel pro přidělování bodů (v daném případě v rámci obou kvalitativních kritérií) v zadávací dokumentaci mohlo vést k libovůli obviněného při následném hodnocení nabídek (ke kterému v šetřeném zadávacím řízení vůbec nedošlo, když obviněný obdržel pouze jednu nabídku). Nemůže tedy obstát zadávací dokumentace, kde obviněný uvádí pouze název hodnotícího kritéria. Způsob hodnocení tak není zcela jednoznačný, tj. pravidla pro hodnocení objektivně připouštějí nejednoznačný výklad či je dokonce nelze vyložit vůbec, čímž vzniká dodavatelům interpretační nejistota. Následkem takto netransparentně stanoveného hodnocení pak je také netransparentnost hodnocení samotného prováděného obviněným. Stejně tak pak netransparentně nastavená hodnotící kritéria mohou ovlivnit rozhodnutí dodavatelů, zda se budou o veřejnou zakázku ucházet a zda tedy v zadávacím řízení vůbec podají nabídku.

58. Na základě shora popsaných zjištěných skutečností je nutno dojít k závěru, že obviněný způsob hodnocení nabídek podle kritérií kvalita TD a návrh servisní smlouvy vymezil v zadávacích podmínkách netransparentně. Úřad proto na základě výše uvedeného dospěl k dílčímu závěru, že takový postup zadavatele je nedodržením povinnosti uvedené v § 115 odst. 1 ve spojení s § 53 odst. 6 zákona, podle kterého musí obviněný v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích, a zároveň nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou

v § 6 odst. 1 zákona, když stanovil způsob hodnocení nabídek v rozporu s touto zásadou, neboť nevymezil, jaké parametry budou vypovídat o kvalitě technické dokumentace a vizualizací a jaké parametry budou vypovídat o kvalitě návrhu servisní smlouvy a jakým způsobem bude hodnocena cena servisních úkonů. Zadavatel přitom nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

59. Úřad tak shrnuje, že obviněný nedodržel § 115 odst. 1 ve spojení s § 53 odst. 6 zákona a zároveň zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčích hodnotících kritérií v rozporu se zásadou transparentnosti, neboť nevymezil, jaké parametry budou vypovídat o kvalitě technické dokumentace a vizualizací a jaké parametry budou vypovídat o kvalitě návrhu servisní smlouvy a jakým způsobem bude hodnocena cena servisních úkonů a dne 16. 11. 2018 zadal veřejnou zakázku, když na její předmět plnění uzavřel kupní smlouvu.

60. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

61. Podle § 51 odst. 1 zákona je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy, rámcové dohody, zavedením dynamického nákupního systému nebo v okamžiku uvedeném v § 51 odst. 2 zákona v případě zrušení zadávacího řízení.

62. Podle § 217 odst. 1 zákona zadavatel vyhotoví o každém zadávacím řízení písemnou zprávu.

63. Podle § 217 odst. 5 zákona je zadavatel povinen do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení uveřejnit písemnou zprávu na profilu zadavatele.

64. Podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní písemnou zprávu zadavatele v souladu s § 217 odst. 5 zákona.

Právní posouzení

65. Úřad předně v obecné rovině k povinnosti uveřejnění písemné zprávy zadavatele uvádí, že účelem této povinnosti je zvýšení transparentnosti zadávání veřejných zakázek, kde písemná zpráva zadavatele představuje významný nástroj (následného) dohledu nad zadávacím procesem. Obsahuje nejen přehled nejdůležitějších kroků učiněných v průběhu zadávání veřejné zakázky, ale obsahuje i elementární údaje, jako je druh použitého řízení, včetně případného odůvodnění jeho použití, identifikace všech účastníků (včetně vybraného dodavatele), důvody jejich případného vyloučení z účasti v zadávacím řízení nebo důvody, pro které bylo zadávací řízení zrušeno. Písemná zpráva zadavatele je tedy jakýmsi souhrnem všech zásadních informací, které se konkrétního zadávacího řízení, resp. veřejné zakázky, týkají.

66. Obviněný byl s odkazem na § 217 odst. 1 zákona povinen vyhotovit písemnou zprávu zadavatele a tuto v souladu s § 217 odst. 5 zákona uveřejnit do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení na profilu zadavatele.

67. V šetřeném případě bylo zadávací řízení ukončeno uzavřením kupní smlouvy ze dne 16. 11. 2018 a obviněný tak měl povinnost do 30 pracovních dnů uveřejnit písemnou zprávu na profilu zadavatele, tj. do 3. 1. 2019. Jak z profilu zadavatele, tak z vyjádření obviněného však vyplývá, že obviněný v šetřeném případě písemnou zprávu uveřejnil až po vydání příkazu Úřadem, a to dne 24. 3. 2020, tj. 446 dní po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

68. Podle ustanovení § 269 odst. 1 písm. e) zákona postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku „pouhé“ nedodržení zákonem stanovené uveřejňovací povinnosti, tj. její nesplnění řádně a včas, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr dodavatele [na rozdíl od přestupku zadavatele podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, u kterého je alespoň potenciální vliv na výběr dodavatele znakem skutkové podstaty]. Ustanovení § 269 odst. 1 písm. e) zákona zákonodárce konstruoval tak, že již samotné překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění v plné míře naplňuje znaky přestupku.

69. Úřad tak považuje skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 217 odst. 5 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele týkající se veřejné zakázky nejpozději do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, které obviněný ukončil dne 16. 11. 2018 uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem, tedy nejpozději do 3. 1. 2019, přičemž písemnou zprávu zadavatele uveřejnil až 446 dní po uplynutí zákonem stanovené lhůty, a to až po vydání příkazu, ve kterém bylo spáchání přestupku neuveřejnění písemné zprávy Úřadem sankcionováno. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

K výroku IV. rozhodnutí

Relevantní ustanovení právních předpisů

70. Podle § 219 odst. 1 veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro

    a. smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500000 Kč bez daně z přidané hodnoty,

    b. smlouvu na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2, § 30 písm. d) nebo § 191 odst. 2 písm. e),

    c. pro zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, nebo

    d. smlouvu uveřejněnou podle jiného právního předpisu.

71. Podle § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 zákona.

72. Podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o registru smluv“) se prostřednictvím registru

smluv povinně uveřejňuje soukromoprávní smlouva, jakož i smlouva o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, jejíž stranou je státní příspěvková organizace.

73. Podle § 5 odst. 2 zákona o registru smluv osoba uvedená v § 2 odst. 1 nebo smluvní strana smlouvy zašle smlouvu správci registru smluv k uveřejnění prostřednictvím registru smluv bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů od uzavření smlouvy. Správce registru smluv uveřejní smlouvu prostřednictvím registru smluv bezodkladně po jejím doručení; uveřejnění smlouvy prostřednictvím registru smluv se provádí zpravidla automatizovaně.

Právní posouzení

74. Úřad předně obecně uvádí, že povinnosti zadavatele týkající se uveřejňování mají za cíl posilovat princip transparentnosti jednání zadavatele co do průběhu a výsledků zadávání veřejných zakázek s umožněním veřejného dohledu nad hospodárností při nakládání s veřejnými prostředky.

75. U šetřené veřejné zakázky je klíčovým § 219 odst. 1 zákona zakotvující princip publicity u smluv uzavřených na veřejnou zakázku, jejíž cena přesahuje 500 000 Kč bez DPH. Tento princip má sloužit široké veřejnosti, vedle přístupu k informacím o povaze subjektů vstupujících do smluvního vztahu či jeho časového počátku, především k seznámení se s obsahem uzavřené smlouvy, což souvisí s již zmíněnou možností kontroly vynakládání veřejných prostředků.

76. Pro naplnění požadavků dle § 219 odst. 1 zákona je nezbytné kumulativní splnění několika podmínek, a to jednak podmínky samotného uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku, jednak podmínky uveřejnění celého znění smlouvy včetně dodatků a změn, dále její uveřejnění na místě k tomu určeném, tedy na profilu zadavatele, a splnění lhůty pro uveřejnění smlouvy v délce 15 dnů od jejího uzavření. Pokud zadavatel nesplní veškeré uvedené podmínky, nelze povinnosti stanovené v § 219 odst. 1 zákona považovat za splněné.

77. Úřad konstatuje, že u šetřené veřejné zakázky jsou rozhodující následující časové údaje.

78. Kupní smlouva byla, jak je uvedeno výše, uzavřena dne 16. 11. 2018. S ohledem na požadavky obsažené v § 219 odst. 1 zákona byl tedy obviněný povinen uveřejnit smlouvu o dílo na svém profilu do 15 dnů od jejího uzavření, byl tedy povinen uveřejnit předmětnou smlouvu o dílo na svém profilu nejpozději dne 3. 12. 2018.

79. Z profilu zadavatele však vyplývá, že obviněný k dnešnímu dni kupní smlouvu vůbec neuveřejnil.

80. Pro úplnost Úřad konstatuje, že na šetřenou veřejnou zakázku se nevztahují zákonné výjimky z uveřejňovací povinnosti dle § 219 odst. 1 písm. a), b), c) ani d) zákona, jelikož cena veřejné zakázky přesáhla 500 000 Kč bez DPH a obviněný předmětnou smlouvu neuveřejnil podle jiného právního předpisu, neboť obviněný sice uveřejnil smlouvu v registru smluv, nicméně k uveřejnění došlo až dne 3. 1. 2019, tj. 48. den po uzavření smlouvy. Zákon o registru smluv přitom v § 5 odst. 2 požaduje, aby k uveřejnění smlouvy došlo bez zbytečného odkladu, nejpozději 30. den po uzavření smlouvy. Citované ustanovení je přitom z hlediska následků podle zákona o registru smluv imperfektní normou, neboť za nesplnění povinnosti v něm uvedené zákon o registru smluv neukládá žádnou sankci a lhůta v něm uvedená je toliko pořádková. Sankce zrušení smlouvy od počátku je pak uvedena v § 7 odst. 1 zákona o registru smluv, nicméně váže se až na neuveřejnění smlouvy ve lhůtě tří měsíců ode dne

jejího uzavření. Uvádí-li však zákon v § 219 odst. 1 písm. d) výjimku pro uveřejnění smlouvy dle jiného předpisu, pak se dle Úřadu může jednat v případě uveřejnění podle zákona o registru smluv toliko o uveřejnění pouze ve lhůtě stanovené v § 5 odst. 2. Stanovení náhradní lhůty v § 7 odst. 1 zákona o registru smluv sice umožňuje zabránit zrušení smlouvy od počátku, uveřejnění v této lhůtě však z pohledu zákona znamená pouze nápravu již vzniklého vadného stavu, tj. nesplnění uveřejnění ve lhůtě stanovené v § 5 odst. 2 zákona o registru smluv, a nejedná se tak dle Úřadu o uveřejnění „v souladu se zákonem o registru smluv“.

81. Nedošlo tak k naplnění podmínek pro uplatnění výjimky podle § 219 odst. 1 písm. d) zákona, kdy zadavatel uveřejní uzavřenou smlouvu podle jiného právního předpisu, tj. podle zákona o registru smluv. Tuto výjimku je přitom třeba vykládat tak, že smlouva na veřejnou zakázku musí být uveřejněna zcela v souladu s pravidly stanovenými tímto jiným předpisem. Proto byl obviněný v roli zadavatele povinen příslušnou smlouvu uveřejnit na profilu zadavatele v zákonné lhůtě 15 dnů od jejího uzavření.

82. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že obviněný v souvislosti s šetřenou veřejnou zakázkou nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 219 odst. 1 zákona, jelikož kupní smlouvu na tuto veřejnou zakázku neuveřejnil na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději dne 3. 12. 2018, přičemž ani do dne vydání tohoto rozhodnutí tak na profilu zadavatele neučinil, čímž se dopustil přestupku podle § 269 odst. 2 zákona. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

K výroku V. rozhodnutí

83. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona, neboť zadavatel svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 269 odst. 2 zákona, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí a přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení právních předpisů

84. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c).

85. Podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 2.

86. Podle § 269 odst. 3 písm. b) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 1.

87. Podle § 270 odst. 5 zákona promlčecí doba činí 5 let.

88. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Posouzení možnosti zániku odpovědnosti

89. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda ve vztahu ke spáchaným přestupkům uvedeným ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí, případně ve vztahu k některému z nich, nedošlo k zániku odpovědnosti obviněného.

90. Podle ust. § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let, přičemž podle ust. § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

91. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupků popsaných ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí dozvěděl na základě podnětu ze dne 10. 1. 2020. Ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. dne 16. 11. 2018. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo dnem následujícím po marném uplynutí lhůty podle § 217 odst. 5 zákona, tj. 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, které obviněný ukončil dne 16. 11. 2018 uzavřením smlouvy s vybraným dodavatel, tj. dne 4. 1. 2019. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí došlo dnem následujícím po marném uplynutí lhůty podle § 219 odst. 1 zákona, tj. 15 dnů od uzavření smlouvy, tj. dne 4. 12. 2018. Z uvedených údajů plyne, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí nedošlo k uplynutí lhůty 5 let a odpovědnost obviněného za spáchané přestupky tedy nezanikla.

92. K uložení pokuty za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu přestupků a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minorem – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti – při neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu – dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání přestupků týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nejvyšší správní soud tak judikoval obecnou potřebu použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního přestupku. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomocí analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

93. Judikatura v této věci pak byla zákonodárcem reflektována při tvorbě zákona o přestupcích, kdy v § 41 odst. 1 zákona o přestupcích jsou výše uvedené závěry přímo zakotveny i pro správní trestání, neboť podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut

stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější, jak již ostatně bylo uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

94. V souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se proto Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký přestupek je v šetřeném případě přísněji trestný, tj. za který z nich je možno uložit přísnější (vyšší) pokutu.

95. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek, a to konkrétně za přestupky uvedené ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí, uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.

96. Úřad konstatuje, že celkovou cenu veřejné zakázky, při jejímž zadávání se zadavatel dopustil přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí, zjistil z čl. 3. 1. kupní smlouvy odkazujícího na přílohu č. 1 kupní smlouvy – Specifikace sanitních vozidel. Cena zde uvedená činí 2 964 500 Kč vč. DPH. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí uložit, tedy činí 296 450 Kč.

97. Podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 1 000 000 Kč, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku IV. tohoto rozhodnutí – neuveřejnění uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření.

98. Podle § 269 odst. 3 písm. b) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 200 000 Kč, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí – neuveřejnění písemné zprávy zadavatele týkající se veřejné zakázky na profilu zadavatele nejpozději do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení.

99. S ohledem na skutečnost, že za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu pouze do výše 296 450 Kč, za spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí pokutu pouze do výše 200 000 Kč a za spáchání přestupku uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí pokutu do výše 1 000 000 Kč, Úřad uložil zadavateli v souladu se zásadou absorpce pokutu podle nejpřísněji trestného přestupku, tj. podle přestupku konstatovaného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

100. S ohledem na výše uvedené Úřad dále zhodnotil, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné přestupky, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle zákona a které jsou ve vztahu k projednávaným přestupkům v souběhu. Úřad v kontextu uvedeného konstatuje, že neshledal přestupky, za které by byl obviněný v minulosti trestán a které by byly v souběhu s právě projednávanými přestupky.

101. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání přestupku uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí a k přestupkům uvedeným ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností.

102. Hlavním kritériem rozhodným pro určení výměry pokuty, je závažnost přestupku. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního přestupku na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem

jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013). Při zvažování závažnosti přestupku Úřad zohlednil následující skutečnosti.

103. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že obviněný neuveřejnil kupní smlouvu ani ve lhůtě 15 dnů od uzavření na profilu zadavatele, tj. do 3. 12. 2018, ani do 30 dnů od uzavření v registru smluv, tj. do 15. 12. 2018, ale učinil tak až 3. 1. 2019. Neuveřejnění nebo pozdní uveřejnění smlouvy na plnění veřejné zakázky je možno pokládat za porušení jedné z nejdůležitějších uveřejňovacích povinností, neboť uzavřenou smlouvu lze z pohledu veřejnosti (a jejího legitimního zájmu na kontrole vynakládání veřejných prostředků) považovat za nejrelevantnější dokument celého zadávacího řízení. Je to právě smlouva na plnění veřejné zakázky, na základě které je veřejná zakázka plněna a veřejné prostředky na základě ní vynakládány. Postupem zadavatele tak v šetřeném případě došlo k porušení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu zadavatele ze strany veřejnosti, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků, a to nejen během doby klíčové pro takovou kontrolu (bezprostředně po uzavření smlouvy).

104. Při posuzování závažnosti přestupku Úřad přihlédl ke skutečnosti, že obviněný uzavřenou smlouvu sice neuveřejnil v zákonem předpokládaných lhůtách, nicméně přistoupil alespoň k „opožděnému“ uveřejnění prostřednictvím registru smluv. V šetřeném případě tak nedošlo k úplné eliminaci následné kontroly zadání veřejné zakázky, ale spíše k jejímu omezení, když zadavatel své zákonné povinnosti související s uveřejněním smlouvy zcela neignoroval. Při zvažování výše pokuty pak Úřad bral v potaz také celkovou hodnotu veřejné zakázky, tj. přiměřenost uložené sankce k ní, neboť lze mít za to, že existuje přímá úměra mezi hodnotou veřejné zakázky a veřejným zájmem na její následné kontrole.

105. V rámci přitěžujících okolností Úřad přihlédl k tomu, že se obviněný dopustil dalších dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) a jednoho přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona způsobem popsaným ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí. Přitom uvádí, že za závažný považuje zejména přestupek popsaný ve výroku II. tohoto rozhodnutí, který sice v posuzovaném případě nedosahuje z hlediska trestnosti (tj. výše možné pokuty, kterou je za něj možné uložit) přestupku uvedeného ve výroku IV., avšak netransparentní stanovení hodnotících kritérií je co do intenzity závažnosti třeba posoudit jako pochybení dosahující vysoké intenzity závažnosti. Úřad uvádí, že postupem zadavatele, kdy došlo k omezení základního účelu procesu zadávání veřejné zakázky, kterým je zajištění spravedlivé a otevřené soutěže v souladu se základními zásadami zadávacího řízení, byl stav, kdy došlo k uzavření smlouvy s vybraným účastníkem, jehož nabídka nemusela být nejvhodnější. V posuzovaném případě přitom byla podána pouze jedna nabídka, přičemž ovšem nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a ze zadávací dokumentace bylo všem dodavatelům zřejmé, v čem vlastně mají jejich nabídky soutěžit a jak budou následně hodnoceny, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů (kteří mohli být takto netransparentně nastaveným způsobem hodnocení od účasti v zadávacím řízení odrazeni), kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraný dodavatel, a mohlo tak v konečném důsledku dojít k nehospodárnému využití veřejných prostředků.

106. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl rovněž k majetkovým poměrům obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Úřad přitom uvádí, že při určování výše pokuty přihlíží k majetkovým poměrům obviněného z údajů vypovídajících o delším úseku hospodaření, proto v šetřeném případě zvolil právě poslední schválený účet zřizovatele obviněného. Naproti tomu disponibilní zůstatek na účtu může být velmi proměnlivý a o celkovém hospodaření obviněného dle Úřadu nevypovídá. Jak sám obviněný uvádí, částka na účtu obviněného se poměrně zásadně mění, když z výpisu z účtu předloženého obviněným vyplývá, že ačkoliv ke dni vydání tohoto příkazu činil zůstatek přes 11 milionů korun, ještě den předtím činil zůstatek částku převyšující 23 milionů korun. Ze schváleného závěrečného účtu zřizovatele obviněného vyplývá, že obviněný za rok 2018 dosáhl celkových výnosů ve výši 1 085 911 484 Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou), neboť představuje naprosto marginální částku ve srovnání s prostředky, se kterými zadavatel hospodaří. Přitom Úřad doplňuje, že chápe náročnost situace, ve které se obviněný jakožto zdravotnické zařízení v době krizového stavu nachází, nicméně ani v této situaci nepovažuje uložení pokuty ve výši 45 000 Kč za nijak likvidační.

107. Úřad v této souvislosti považuje za nutné uvést, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Kdyby uložení peněžité sankce nemělo být pro zadavatele „nepříjemné“ či „zatěžující“, ztrácelo by ukládání pokut vlastně smysl, protože by neplnily žádnou ze svých funkcí (k tomu srov. níže). Korektivem tu tedy nemůže být nepříznivý zásah do majetkové sféry sám o sobě, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Úřad přitom musí setrvat na názoru, že pro organizaci hospodařící s výnosy v řádu miliardy korun nemůže být pokuta uložená v řádech (spíše nižších) desítek tisíc korun likvidační (o schopnosti obviněného hradit závazky ve výši milionů korun ostatně hovoří i jím předložený výpis z účtu). Nad rámec uvedeného pak Úřad dodává, že uložená pokuta by neměla být ani ze své podstaty pro obviněného likvidační, když si lze u obviněného jakožto příspěvkové organizace ústředního orgánu státní správy stěží představit, že by upadl do likvidace. Pro úplnost Úřad uvádí, že zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zřizovateli obviněného dává v § 54 nástroje, kterými může příp. špatnou finanční situaci upravit a zabránit tak situacím, kdy by obviněný nebyl schopen plnit úkoly veřejného zájmu, ke kterým byl zřízen.

108. Dále je třeba akcentovat, že v konečném důsledku se nemusí uložená pokuta projevit (výlučně jen) ve sféře obviněného, neboť je na něm, aby případně využil jiné právní nástroje, pomocí kterých je možno uplatnit nárok na náhradu škody proti konkrétním osobám, které zavinily protiprávní stav, jenž vyústil v uložení pokuty.

109. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty akcentoval preventivní charakter

uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu při spodní hranici zákonné sazby, tj. ve výši 45 000 Kč, která vzhledem k okolnostem případu naplňuje dostatečně obě funkce právní odpovědnosti.

110. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí.

111. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku VI. tohoto rozhodnutí

112. Podle ust. § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznám vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

113. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

114. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, vycházel Úřad při jejich uložení z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

115. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

116. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

117. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2020000118.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně

prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží
Psychiatrická nemocnice Bohnice, příspěvková organizace, Ústavní 91/7, 181 02 Praha 8

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy